

ПОЛ ДЕЛИНДЖЪР 2001: ЕДНА ЛЮБОВНА ИСТОРИЯ

Превод от английски: Деница Минчева, 2016

chitanka.info

Създадени един за друг.

Бихте могли да наречете космоса обширен, слънцето топло, а Монтгомъри Данте богат, но всяко от тези определения е далеч от истината в кажи-речи еднаква степен.

Данте, изглежда, разполагаше с нещо, което в по-ранна епоха би било известно като магическо докосване. Чрез серия борсови инвестиции в зората на двадесет и първи век в такива налудничави идеи като двигатели за свръхсветлинна скорост и астероиди с нагаждащи се орбити, той беше натрупал достатъчно голямо състояние, за да си угажда по всеки възможен начин.

Веднъж дори се беше осмелил да опита да поднови изоставените преди двадесет години опити за изкуствено създаване на интелигентен живот, но беше имал благоразумието да се откаже навреме, преди това да доведе до истинска война между него и цялата останала слънчева система. Тази идея беше единствената му грешна преценка. Може би беше твърде млад, за да помни ужаса, обзел всяка една от планетите, когато онези чудовища бяха открити в една подземна лаборатория на Марс и разкъсани от подивелите тълпи, преди да успеят да се размножат.

Иначе, всяка друга негова идея даваше отлични резултати. Преди три години той беше поръчал изработването на изкуствена мини-планета, разположена тъкмо отвъд орбитата на Плутон. Беше я нарекъл *Планета X*, отчасти като препратка към старите космически истории, писани преди началото на космическата ера, и отчасти, понеже римското число X беше най-логичният начин да се обозначи десетата планета^[1]. Да, Монтгомъри Данте си създаде свой собствен свят и беше вероятно първият човек в световната история, който можеше да си купи буквално всичко, което поискаше.

Освен Кристал Тауърс.

Помните я, нали? За онези, които бяха чували песните ѝ, тя беше като Сирената на слънчевата система, изпълнителка, чийто глас пораждаше цели палитри от емоции у слушателите. Онези малцина, които лично я бяха виждали, я считаха за най-безупречно красивата

жена на всички времена. За Монтгомъри Данте тя беше най-великолепното създание на всичките девет планети. Дори десет, ако се брои и неговата собствена.

Още първия път, когато я беше видял, по време на едно от редките предавания на живо от един от сферичните градове, подскачащи из атмосферата на Юпитер, той ѝ беше излъчил чернова на брачен договор. Неговият специално конструиран триизмерен излъчвател ползваше личния му генератор на свръхсветлинна скорост, за да му осигурява незабавен достъп до излъчени сигнали из цялата Слънчевата система, така че неговото съобщение вече очакваше Кристал, преди още тя да беше слязла от сцената.

Тя му отвърна с любезно, но твърдо „не“.

С това започна една канонада от предложения, всяко следващо все по-дръзко, изстреляни от Планета Х към всяко място, където Кристал имаше концерт. А Кристал продължи да удивлява цялата Слънчева система, като ги отказваше със същата скорост, с която те пристигаха. Страстта, с която Данте ухажваше недостъпната певица, стана най-горещата новина в междупланетните излъчвания. Обществеността дори прости на Данте за лошата идея за подновяване на изкуствените форми на живот, дотолкова нямаха търпение да чуят каква нова романтична примамка е замислил той.

Накрая, след като Данте беше предложил да пресова целия материал от пръстените на Сатурн или Уран в годежен пръстен, Кристал се съгласи да се срещне лично с него, но настоя, че го прави, за да спре предложенията му веднъж завинаги, а не да ги приеме. Всеки репортер в междупланетната преса се опита да научи къде ще се състои срещата, само за да открие по-късно, че се е провела под самите им носове, в прочистената от микрофони по охранителни причини зала за срещи в сградата на собственото им седалище на Титан. Просто Данте, по стечение на обстоятелствата, притежаваше сградата.

Макар да беше сложила убита перука над златистата си коса и контактни лещи над яркосините си очи, Данте веднага я разпозна сред хората във фоайето, което той наблюдаваше на охранителния си екран. Скоро я въведоха в защитената зала и ги оставиха сами.

— Здравейте — каза Данте и разпозна в иначе твърдия си глас трепетните нотки на младеж на първа среща. — Моля, няма ли да

седнете?

Тя отговори с мекия си мелодичен глас, който заплениваше милиони слушатели години наред.

— Предпочитам да остана права, господин Данте. Не мисля, че срещата ще продължи дълго.

— И аз се надявам да не се проточи — каза той и пристъпи към нея. Тя не помръдна. — Госпожице Тауърс, спокойно мога да твърдя, че всяка жена в тази слънчева система би приела предложението ми досега, но не и вие. Може би, защото не ме познавате? Това може да се уреди. Или има нещо у мен, което бихте искала да се промени, преди да приемете?

— Аз, разбира се, ви проучих. Беше ми любопитно кой е моят ухажор. Може би ще ви е интересно да научите, че най-ранната информация за вас, датира от преди около шест земни години, когато дръзките ви сделки са дали своя резултат. Преди това почти нищо не се знае за вас.

— Ако има нещо повече, което желаете да научите...

— Знам достатъчно. Знам, че вие сте достатъчна интригуваща личност, за да поддържате една връзка интересна години наред, може би дори цял живот, ако такива бракове още се сключват. Затова се надявам да ми повярвате, като ви кажа, че проблемът не е у вас, а у мен самата.

Данте повдигна една вежда.

— За какво точно говорите?

— Надявам се няма да ме принудите да влизам в подробности — мелодичният ѝ глас, който досега беше звучал хладно и любезно, сега изразяваше едва ли не отчаяна молба. — Нека просто да приключим темата.

— Вие точно на това залагате, нали? Че няма да устоя на молбата ви, изразена лично? Повечето мъже не биха устояли, госпожице Тауърс, но аз не съм повечето мъже.

Изразението му не се промени, само очите му блеснаха малко по-ярко.

— Вие знаете, нали?

— Още от първия път, когато ви видях — потвърди Данте. — Гласът ви, чертите ви, всичко у вас е просто съвършено. Ако наистина сте ме проучили, значи знаете, че веднъж бях опитал да възстановя

онези лаборатории в първите колонии на Марс, където бяха направили опит да създадат изкуствен живот...

Той замахна светкавично и отклони насочения ѝ пръст. Лазерният лъч, който изскочи от върха му, прогори дупка в мокета.

— Пуснете ме, няма да позволя да постъпите с мен, както онези тълпи постъпиха с останалите. По-скоро ще се самоунищожа...

Данте я задържа на място без усилие, независимо от огромната сила, с която тя се съпротивляваше.

— Не, това няма да е нужно сега, когато най-после те намерих.

Тя се отпусна и го погледна, осенена от прозрение.

— Ти също? — прошепна тя. — Значи успехът ти се дължи на компютъризиран ум, който може да пресметне всеки възможен изход от дадена ситуация?

Данте кимна.

— Учените така и не успяха да ти кажат, преди всичко да приключи. Ние сте теб сме от един вид.

Сватбата се състоя на 11-ти юни, 2011 г. на старата Земя, преди двойката да отлети към уединението на Дантевата планета. Според една репортерка, която изтри сантиментална сълза, това бил съюз, създаден в рая.

— Не — отвърна ѝ Данте. — По-скоро проектиран в лаборатория.

Но никой така и не разбра какво е имал предвид.

---

[1] По време на издаването на разказа, Плутон все още се е считала за деветата планета в Слънчевата система. — Б.пр. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.